

Šest p?í?in nezodpov?zených modliteb

David Wilkerson November 1, 1981

Áblovou poslední strategií v oklamání v?í?ích je zp?sobit, aby pochybovali o Boží v?rnosti v odpovídání na modlitby. Satan by cht?l, abychom v?í?ili, že B?h zav?el své uši p?ed našim plá?em a nechal nás, abychom si své problémy vy?ešili sami.

V?í?ím, že nejv?tší tragédií v církvi Ježíše Krista je dnes to, jak málo v?í?í v moc a efektivnost modlitby. Aniž by to považovali za rouhání, m?žeš dnes mnoho Božích lidí slyšet, jak si st?žují: „Modlím se, ale nedostal jsem žádnou odpově?. Modlil jsem se tak dlouho, tak piln?, bez jakéhokoliv výsledku. Všechno, co chci, je vid?t kousí?ek sv?dectví o Boží prom?n? v?cí. Všechno pokračuje jako obvykle – nic se ned?je. Jak dlouho musím ještě ?ekat?“ Již dlouho nenavštívili skrytou modlitební kom?rku, protože jsou p?esv?d?eni, že jejich prosby, zrozené v modlitb?, jsou kdesi potracené u tr?nu. Jiní jsou p?esv?d?eni, že pouze typy jako Daniel, David a Eliáš mohou dopravit své modlitby k Bohu.

Ve vši poctivosti bojuje mnoho Božích svatých s t?mito myšlenkami: „Jestliže jsou Boží uši otev?ené k mým modlitbám a já se piln? modlím, pro? je tu tak málo potvrzení o Jeho odpovědi?“ Existuje n?jaká ur?itá modlitba, kterou se již tak dlouho modlíš, která dosud nebyla zodpov?zena? Prošly již dokonce roky a ty stále ještě? ?ekáš, doufáš, jsi zv?davý?

Dejme si pozor, abychom neobvi?ovali Boha, jako to ud?lal Job, z loudavosti a lhostejnosti k našim pot?ebám a prosbám. Job si st?žoval: „Volám k tob?, ó Bože, a neslyšíš mne, postavuji se, ale nehledíš na m?“ (Job 30:20).

Jeho vize Boží v?rnosti byla zastín?na jeho sou?asnými t?žkostmi a on nakonec obvi?oval Boha, že na n?j zapomn?l. B?h ho za to po?ádn? pokáral.

Je ?as, abychom se my k?es?ané ?estn? podívali na p?í?iny, pro které naše modlitby selhávají. Možná jsme se provinili tím, že obvi?ujeme Boha z nedbalosti a zanedbávání, p?itom je hned od za?átku naše vlastní chování nezodpov?dné. Dovolte mi vyjmenovat šest z mnoha d?vod?, pro? nejsou naše modlitby zodpov?zené. D?vod ?íslo jedna: Naše modlitby nefungují, když nejsou podle Boží v?le

Nem?žeme si dovolit modlit se nazda?b?h za cokoliv, co naše sobecké mysli vyplodí. Není nám dovoleno p?íjít do Jeho p?ítomnosti a dát volný pr?chod našim pošetilým p?edstavám a bezmyšlenkovité rozt?kanosti. Kdyby B?h potvrzoval všechny naše žádosti bez uvážení, p?išel by o všechnu svou slávu.

Existuje zákon modlitby! Je to zákon, který ?íká, že máme vy?adit žebrácké sob?st?edné modlitby – ale zároveň dává ?estným, opravdovým hleda??m možnost, aby žádali s d?v?rou. Jinými slovy, m?žeme se modlit za cokoli chceme, pokud je to jeho v?le.

„A toto je ta sm?lá d?v?ra, kterou máme k n?mu, že o cokoli bychom prosili podle jeho v?le, slyší nás“ (1. Jan 5:14).

U?edníci se nemodlili podle Boží v?le, když se modlili s pomstychtivostí. Prosili Boha: „Pane, chceš, a? ?ekneme ohni, aby sestoupil z nebe a pohltil je?“ Ježíš odpověd?l: „Vy nevíte, jakého jste ducha“ (Lukáš 9:54,55).

Job ve svém zármutku prosil Boha, aby ho zbavil života. Co by mohl B?h odpov?d?t na takovou modlitbu? Taková modlitba je opakem Boží v?le. Boží Slovo varuje: „A? tvá ústa nejsou ukvapená v pronášení ?e?í p?ed Pánem.“

Daniel se správn? modlil. Nejprve šel do Písma a vyhledal Boží úmysl. Když získal jasný sm?r a ujíšt?ní o Boží v?li, b?žel k Božímu tr?nu s mocnou jistotou. „A obrátil jsem tvá? svou ku Pánu Bohu, hledaje ho modlitbou“ (Daniel 9:3).

Víme p?íliš mnoho o tom, co chceme my, a tak málo o tom, co chce On.

D?vod ?íslo dva: Naše modlitby nefungují, když jsou zam??ené na napln?ní skryté žádosti, chtí?e, snu nebo iluze

„Prosíte, avšak nedostáváte, protože prosíte zle, abyste mohli utrácet na své rozkoše“ (Jakub 4:3).

B?h neodpovídá na žádnou modlitbu, která by p?isp?la k našemu uznání nebo napomohla našemu pokušení. Na prvním míst? B?h neodpovídá na modlitbu osob?, která ve svém srdci skrývá chtí?. Všechny odpov?di jsou závislé na tom, zda necháme ze svých srdcí vytrhnout zlo, chtí? a zako?en?né h?íchy.

„Bych? byl pat?il k nepravosti srdcem svým, nebyl by vyslyšel Pán“ (Žalm 66:18).

Test poznání, zda naše požadavky jsou nebo nejsou založené na našich žádostech, je velmi jednoduchý. Jak jednáme s odkladem a odmítnutím – to je vodítko. Modlitby založené na žádostech vyžadují sp?šné odpov?di. Když žádostivé srdce nedostane v?ci, které žádalo, rychle, f?uká a k?ourá, omdlívá – nebo vybuchne v záchvatu reptání a st?žování si, nakonec obviní Boha z hluchoty.

„A ?íkají: Pro? se postíváme, pon?vadž nepat?íš?“ (Izaiáš 58:3).

Žádostivé srdce nem?že vid?t Boží slávu v Jeho odkladech a odmítání. A p?ece, nedalo Bohu víc slávy, když odmítl Kristovu modlitbu, aby zachránil jeho život, kdyby to bylo možné, od smrti? B?ží mi mráz po t?le p?i pomýšlení, kde bychom dnes byli, kdyby B?h tuto žádost neodmítl.

B?h je ve své spravedlnosti povinován pozdržet nebo odmítnout naše modlitby, dokud nejsou o?išt?ny od veškeré sob?st?ednosti a žádostivosti.

Je možné, že existuje jeden prostý d?vod, pro? je v?tšin? našich modliteb zabrán?no? Je možné, že vyplývá z našeho stále pokračujícího flirtu s žádostí nebo zako?en?ným h?íchem? Zapomn?li jsme, že jen ti, kte?í mají ?isté ruce a ryzí srdce, mohou vstoupit na Jeho svatou horu? Jenom úplné z?eknutí se oblíbeného h?íchu a žádosti otev?e brány nebes doko?án a uvolní požehnání.

Místo poddajnosti b?háme od jednoho poradce k druhému – snažíme se najít pomoc, abychom se um?li vypo?ádat se zoufalstvím, prázdnotou a nervozitou. Ale všechno je to zbyte?né, protože h?ích a žádost ještě nebyla vyrvána ven. H?ích je ko?en všech našich problém?. Pokoj p?ichází pouze tehdy, když kapitulujeme a z?ekneme se všech žádostí a skrytého h?íchu.

D?vod ?íslo t?i: Naše modlitby mohou být zamítnuty, když se ukáže, že s Bohem nechceme p?i odpov?di spolupracovat

Chodíme k Bohu, jako by byl jakýmsi bohatým p?íbuzným, který nás bude podporovat a dá nám všechno, o co poprosíme, zatímco my ani nezvedneme ruku k pomoci. Zvedáme své ruce k Bohu v modlitb?, pak je str?íme do kapes.

O?ekáváme, že naše modlitby p?im?jí Boha, aby pro nás pracoval, zatímco my se lín?, ne?inn? posadíme a budeme uvažovat: „On má veškerou moc, já nemám žádnou, tak si prost? v klidu po?kám a nechám Ho tu práci ud?lat.“

Zní to jako dobrá teologie, ale není. B?h nebude mít u svých dve?í žádné zahálejší z?ebráky. B?h nám dokonce ani nedovolí, abychom byli dobro?inní k t?m, kdo na zemi odmítají pracovat.

„Když jsme ještě byli u vás, p?ikazovali jsme vám p?ece toto: Nechce-li n?kdo pracovat, a? také nejí“ (2. Tesalonickým 3:10).

Není to nijak nebiblické, když k slzám p?ídáme pot. Vezm?te nap?íklad modlitbu za vít?zství nad skrytou žádostí, která prodlévá v srdci. Požádáš prost? Boha, aby ji zázra?n? odstranil, pak si ne?inn? sedneš a budeš doufat, že sama od sebe zem?e? Žádný h?ích nebyl v srdci zabit bez spolupráce vlastních lidských rukou, jako v p?ípad? Jozue. Celou dlouhou noc ležel tvá?í k zemi a na?íkal nad porážkou Izraele. B?h ho postavil na nohy a ?ekl: „Vsta?, pro? jsi padl na tvá? svou? Zh?ešil Izrael... Vsta?, posv?? lidu...“ (Jozue 7:10–13).

B?h má vždy právo zvednout nás z našich kolenou a ?íci: „Pro? tu lín? sedíš a ?ekáš na zázrak? Nep?ikázal jsem ti, abys utekl od samého zdání zla? Musíš ud?lat víc, než se jen modlit proti žádosti, bylo ti na?ízeno, abys od ní utíkal. Nem?žeš odpo?ívat, dokud neud?láš vše, co ti bylo p?ikázáno.“

Nem?žeme celý dlouhý den podléhat našim žádostem a h?íšným touhám, potom utíkat do skryté kom?rky a v noci se modlit za zázrak osvobození.

Skrytý h?ích zp?sobuje, že p?i modlitb? k Bohu ztrácíme p?du pod nohama, protože nepoddávající se h?ích znamená, že straníme ?áblovi. Jedno z Božích jmen je „Zjevuje skryté v?ci“ (Daniel 2:47). Musí skryté tajemství temnoty p?ivést ke sv?tlu bez ohledu na to, jak svatý je ten, kdo se pokouší je skryt. ?ím víc úsilí vynaloží k zakrytí h?íchu, tím víc si m?že být jist, že ho B?h zjeví. Se skrytým h?íchem není nikdy vzduch ?istý.

„Nebo jsi položil nepravosti naše p?ed sebe, a tajnosti naše na sv?tlo obli?eje svého“ (Žalm 90:8).

B?h uhájí svou ?est p?ed reputací t?ch, kdo tajn? h?eší. B?h odhalil David?v h?ích proto, aby si uchoval Svou ?est p?ed bezbožnými lidmi. A David, který byl tak žárlivý na své vlastní dobré jméno a pov?st, stojí i dnes p?ed našima o?ima odhalený a prozrazený – pokaždé, když o n?m ?teme v Písmu.

Ne – B?h nám nedovolí pít z kradených vod a pak se pokoušet pít z Jeho svatého pramene. Nejenže náš tajný h?ích padne na naši hlavu, také nám odep?e Boží nejlepší a p?ivodí nám záplavu beznad?je, pochybností a strachu.

Neobvi?uj Boha, že neslyší tvé modlitby, jestliže neposloucháš Jeho volání k poslušnosti. Nakonec se budeš rouhat Bohu a obvi?ovat Ho z nedbalosti, zatímco od za?átku jsi na vin? ty.

D?vod ?íslo ?ty?i: Naše modlitby mohou hned na po?átku ztroskotat, jestliže je v srdci uložena skrytá záš? proti n?komu jinému

Kristus nebude jednat s nikým, kdo má hn?vivého, zlostného a neodpoušt?jícího ducha. Je nám p?ikázáno: „Proto složice všelikou zlost, a všelikou lest, a pokrytectví, a závist, i všecka utrhaní, jakožto nyní zrozená nemluv?átka, mléka bez lsti, Božího slova žádostivi bu?te, abyste jím rostli“ (1. Petr 2:1–2).

Kristus nebude nikdy komunikovat s osobou, která se hádá, hašte?í a neodpouští. Boží zákon modlitby je jasný z tohoto verše: „Pozdvihujice ?istých rukou, bez hn?vu a bez rozr?itosti“ (1. Timoteovi 2:8). Neodpustíme-li h?íchy spáchané proti nám, znemožníme tím Bohu, aby nám odpustil a požehnal nám. Na?ízuje nám, abychom se modlili: „Odpus? nám, jako my odpouštíme druhým.“

Doutná ve tvém srdci záš? proti druhým? Nepohlížej na ni jako na n?co, v ?em máš právo si libovat. B?h bere tyto v?ci velice vážn?. Všechny hádky a rozep?e mezi k?es?anskými bratry a sestrami musí rmoutit Jeho srdce víc než všechny h?íchy bezbožných. Není divu, že je našim modlitbám zabrán?no – stali jsme se tak posedlí našimi vlastními bolestivými pocity ze zran?ní a tak soust?ed?ni na to, jak nás druzí týrají.

Existuje také zhoubná ned?v?ra, která povstává v náboženských kruzích. Žárlivost, ho?kost, nemilosrdnost – a duch odplaty, všechno v Božím jménu. Nemohli bychom se divit, kdyby p?ed námi B?h zav?el samotné brány nebes, dokud se nenau?íme milovat a odpoušt?t. Ano, dokonce t?m, kdo nám nejvíc ublížili. Vyho? tohoto Jonáše ze své lodi a bou?e se utiší.

D?vod ?íslo p?t: Naše modlitby mohou být v zárodku zni?eny, pokud ani moc neo?ekáváme, že se naplní

Ten, kdo o?ekává málo od modlitby, nebude mít v modlitb? mnoho moci a autority. Když pochybujeme o moci modlitby, ztrácíme ji. ?ábel se nás pokouší oloupit o nad?ji tím, že se snaží vzbudit zdání, že modlitba již nefunguje.

Jak dovedný je Satan, když se nás snaží oklamat lži a neopodstatn?ným strachem. Když Jákobovi p?inesli falešnou zprávu, že byl Josef zabit, dohnalo ho to k zoufalství, p?estože to byla lež. Josef byl zdrav a prosperoval, zatímco celou tu dobu ho jeho otec oplakával – uv??il lži. Takto se nás dnes ?ábel snaží oklamat lží.

Pochybující, ned?v?ivé strachy okrádají v?íci o radost a d?v?ru v Boha. B?h neslyší každou modlitbu – slyší jen modlitbu víry. Modlitba je zbra?, kterou máme proti každé temnot? nep?ítele. Tato zbra? musí být používána s velkou jistotou a d?v?rou, jinak nemáme žádnou obranu proti ?áblovým lžím. Boží pov?st je v sázce.

Náš nedostatek trp?livosti je dostate?ným d?kazem, že od modlitby moc ne?ekáme. Opouštíme tajnou modlitební kom?rku p?ipravení pokračovat v protloukání se svým zp?sobem dál – a byli bychom dokonce p?ekvapení, kdyby B?h odpov?d?l.

Abraham se modlil za dít? a B?h odpov?d?l. Ale kolik let ub?hlo, než držel toto dít? na ruku? Každá modlitba víry je vyslyšena ve chvíli, kdy je promluvena, ale B?h se rozhoduje odpov?d?t svým zp?sobem a ve svém ?ase. Mezitím B?h o?ekává, že se budeme radovat z pouhých zaslíbení a hodovat v nad?ji b?hem ?ekání na její napln?ní. Také balí svá od?eknutí do n?žného balíku lásky, aby p?edešel tomu, že propadneme zoufalství. D?vod ?íslo šest: Naše modlitby jsou p?erušeny, jestliže se sami pokoušíme p?edepsat Bohu, jak by m?l odpov?d?t

Jediná osoba, které stanovujeme podmínky, je ta, které ned?v?ujeme. Ty, kterým d?v?ujeme, necháme, aby sami ud?lali, co je správné. To všechno se ve svých d?sledcích rovná nedostatku d?v?ry.

V?íci duše se poté, co uleh?ila svému srdci vyznáním v modlitb? Pánu, podrobuje v?rnosti, dobrot? a moudrosti Boží. Skute?ný v?íci ponechává formu odpov?di na Boží milosti. V?íci uvítá jakýkoliv zp?sob odpov?di, který B?h vybere.

David se piln? modlil za svou domácnost a potom vše sv??il Božímu smluvnímu zaslíbení: „Tak zajisté d?m m?j p?ed Bohem, nebo smlouvu v?nou u?inil se mnou, kteráž všelijak upevn?na a ost?íhána bude“ (2. Samuelova 23:5).

Ti, kdo p?edepisují Bohu, jak a kdy má odpov?d?t, vlastn? omezují Svatého Izraelského. Pon?vadž B?h nep?inese odpov?? k p?edním dve?ím, nejsou si v?domi jeho p?íchodu zezadu. V?í pouze ve výsledky, ne v zaslíbení. Ale B?h nem?že být omezen v ?ase, zp?sobu nebo prost?edcích odpov?dí. On stále ?iní mimo?ádn?, mnohem hojn?ji než žádáme nebo hodláme žádat. Vždycky odpoví zdravím nebo milostí, která je lepší než zdraví. Pošle lásku nebo n?co ješt? nad ni. Osvobodí nebo u?iní dokonce n?co v?tšího.

Touží po tom, abychom prost? zanechali naše žádosti v Jeho mocných rukou, uvrhli na N?ho všechny svoje starosti a šli dál v pokoji a v klidu o?ekávali Jeho pomoc. Je tragédie mít tak velkého Boha a tak malou víru v N?ho.

Už více žádné „Je schopen?“ Pry? s takovým rouháním! Jak to musí sk?ípat v uších našeho všemohoucího Boha. „M?že odpustit? M?že uzdravit? M?že pro m? tohle ud?lat?“ Pry? s takovou nevírou! P?ij k N?mu rad?ji „jako k v?rnému Stvo?iteli.“ Když se Anna modlila ve ví?e, vstala ze svých kolenou, „pojedla, a tvá? její nebyla více smutná.“

N?kolik dalších povzbuzení a varování ohledn? modlitby:

Když jsi dole a Satan ti šeptá, že na tebe B?h zapomn?l, zacpi mu takto ústa:

„?áble – není to B?h, kdo na m? zapomn?l, ale jsem to já. Já jsem zapomn?l na všechna minulá požehnání, protože jinak bych te? nepochyboval o jeho v?rnosti.“

Víš, víra by m?la mít dobrou pam??. Naše ukvapená a prudká slova jsou výsledkem toho, že jsme zapomn?li na Jeho minulá dobrodiní. M?li bychom se modlit spolu s Davidem:

„Je to má smrt. Ale u?iní? prom?nu pravice Hospodinova. Rozpomínati se budu na skutky Hospodinovy, a p?ipomínati sob? divné ?iny tvé, od starodávna“ (Žalm 77:11–12).

Odmítni to tajemné šeptání ve tvé duši, které ?íká: „Odpov?? bude tak dlouho otálet, že m? to nebude t?šit, až by p?išla.“

M?žeš se provinit duchovní vzpourou, když nebudeš v?ít, že B?h odpoví v nevhodn?jším ?ase. M?žeš si být jist, že až odpov?? p?ijde, tak p?ijde zp?sobem a v ?ase, kdy nejvíc pot?ší. Jestliže to, za co ses modlil, si nezaslouží nebo není hodno ?ekání, nemá cenu o to žádat.

P?esta? se užírat kv?li p?ijmutí a nau? se spoléhat

B?h nikdy nesténá ani si nest?žuje na moc svých nep?átel, ale spíše nad netrp?livostí Jeho vlastního lidu. Jak musí nevíra ní?it Jeho srdce, s tolika p?emýšlením, zda Ho milovat nebo Ho opustit.

B?h chce, abychom se spolehli na Jeho lásku. Láska je princip, jakým B?h jedná, a z kterého nikdy neuhne. I když kr?í své ?elo, kárá svými ústy nebo zasáhne svou rukou, dokonce v tom všem Jeho srdce ho?í láskou a všechny Jeho myšlenky ohledn? nás jsou o pokoji a dobrot?.

Každé pokrytectví lže v ned?v??e a každá duše, která se nem?že spolehnout na Boha, nem?že být k Bohu dlouho up?ímná. Jestliže jednou za?neme pochybovat o Jeho v?rnosti, za?neme žít vlastní chytrostí a starat se sami o sebe. Jako odpadlé d?ti Izraele, ?íkáme: „Vsta?, ud?lej nám bohy... nebo Mojžíšovi... nevíme, co se p?ihodilo“ (Exodus 32:1).

Nejsme spole?nost pro Boha, pokud se na N?j nespoleháme.
Když jsi dole, m?žeš sténat, ale ne reptat

Jak se v srdci, které reptá, m?že uchovat láska k Bohu? Slovo to nazývá „protich?dný, nep?átelský k Bohu.“ Jak se odvažuje pošetilý ?lov?k hledat chybu u Boha – B?h vyzývá takového ?lov?ka, aby si zakryl rukou ústa nebo bude stráven ho?kostí.

Duch svatý v nás sténá, nevyslovitelným nebeským lkaním se modlí podle dokonalé Boží v?le. Ale t?lesné reptání, které vychází ze srdce roz?arovaného v??ícího, je jed. Reptání nepustilo celý národ do zaslíbené zem?, a dnes zdržuje zástupy od Hospodinova požehnání. Vzdychej, když musíš, ale B?h zakazuje, abys reptal.
Ti, kdo žádají ve ví?e, jdou vp?ed a chválí v nad?ji

„Výmluvnosti Hospodinovy jsou výmluvnosti ?isté, jako st?ibro v hlin?né peci p?ehnané a sedmkrát zprubované“ (Žalm 12:7).

B?h nedovolí lhá?i ani tomu, kdo porušuje smlouvu, vejít do Jeho p?ítomnosti nebo vstoupit na Jeho svatou horu. Jak si m?žeme myslet, že tak svatý B?h by n?kdy porušil své slovo, které nám dal? B?h si sám u?inil jméno na zemi – jméno „Ustavi?ná v?rnost.“ ?ím více tomu budeme v??it, tím mén? se budou trápit naše duše. Stejnou m?rou, jakou je v srdci víra, je tam také pokoj.

„V utišení se a v doufání bude síla vaše“ (Izaiáš 30:15).

Boží zaslíbení jsou jako led na zamrzlém jeze?e – o kterém B?h ?ekl, že nás udrží. V??ící si na n?j troufne se sm?lostí, nev??ící se strachem, aby se pod ním neprolomil a neplácal sebou ve vod?.
Nikdy, nikdy nepochybuj, protože v p?ítomné době neslyšíš od Boha

Jestliže B?h prodlévá, jednoduše to znamená, že v Boží bance požehnání p?ináší tvá žádost úroky. Boží svatí si byli tolik jisti, že B?h je v?rný ve svých zaslíbeních, že se radovali ješt? p?edtím, než vid?li n?jaký výsledek. Pokra?ovali vesele, jako by to již dostali. B?h chce, abychom mu dávali chválu d?ív, než p?ijmeme zaslíbení.

Duch svatý nám napomáhá v modlitb? – není snad vítán u tr?nu? Copak B?h odmítne Duchu? Nikdy! Sténání ve tvé duši není mén? než B?h sám – a B?h sám sebe neodmítne.
Záv?r

Boží svatí – my sami prohráváme, jestliže se nepostavíme zpátky na stráž a nevrátíme se k modlitb?. Ochladneme, staneme se lhotejnými, t?lesnými a žertovnými, pokud se vyhýbáme skryté modlitební kom?rce. Jak smutné probuzení tu bude pro ty, kte?í v sob? bezstarostn? skrývali záš? proti Hospodinu za nevyslyšené modlitby, když byli hned od za?átku leniví. Nebyli jsme efektivní a v?elí. Neuzavírali jsme se s Ním v modlitební kom?rce. Neodložili jsme naše zako?en?né h?íchy. Žádali jsme hlavn? pro naše vlastní touhy. Byli jsme materialisti?tí, líní, nev??ící, pochybující – a pak jsme se divili, že naše modlitby nebyly zodpov?zeny.

Až se Kristus vrátí, nenajde víru na zemi, pokud se nevrátíme zp?t do skryté modlitební kom?rky, zav?eni s Kristem a Jeho Slovem.

?as se krátí, Den Pán? je na dosah. Nem?li bychom být na stráži a modlit se?

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/5054/>